

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۵/۱۱/۲۱

ژباړه: سمسور ودان

د ادیبانو نظافت

یوه ورځ د شهاب صیب له خپلې مېرمنې سره د غالی اخیستلو په سر لانجه راغله، هغه غوښتل نوې غالی واخلي، خو ښځې یې اعتراض کاوه.

نوموړی لیکي: "عفت راغله او د ښوونکې په څېر یې زما پوهول پیل کړل.

ویلې: زموږ کره ابن انشا راځي، وازې پښې فرش باندې کیني، یو طرف مالتې او بل لور ته د گنډیریو پاتې شوني غورځوي.

جمیل الدین الی راځي، په فرش غځیږي، سیگرت پسي سیگرتي څکوي او ایره یې د کثافت دانې پرځای قالینې باندې غورځوي.

ممتاز مفتي په یو لاس کې خلاص پان (نشي توکی چې خولې کې ایښودل کیږي) نیسي او دوهم لاس کې د زردې پوړۍ ورسره وي.

اشفاق احمد صیب په قالینې اخبار خپور کړي او د هندوانې ترازې پرې کیږدي. له ملتانه ایثار راعي ام او څریوزې راوړي. له ډهاکي څخه جسيم الدين د کپلو او رس گوليو (غورې متايي) څڅېدونکې پېټۍ راوړي. هغه دا غور کارتونه په ډېرې مینې غالی باندې وغوړوي.

کال کې څو وارې سید ممتاز حسین لیسانسه هم راځي چې د ۶۰ کلونو په عمر کې خواري کوي څو د انگلیسي ماسټري وکړي. هغه پر قالینې د نې قلم رنگ هره خوا څڅوي او مطالعه کوي.

یوازې راجه شفیع دی چې کله هم د جوارو ډوډۍ، سابه او غوړي له کلي راوړي، نو په قالینې یې نه هواروي. په سمې سلیقې یې پخلنځي ته راوړي؛ ځکه هغه نه شاعر دی او نه ادیب؛ بلکې زموږ د ملگرو ملگری دی.

د عفت خبره بالکل رښتیا وه، نو موږ صلحه سره وکړه او یوه زړه رنگ اړولې قالینه مو واخیسته.

اقتباس: شهابنامه

ژباړه